

TAPUIT MET WITTE KOP

Op dinsdag 3 september 1968, 's morgens om 7.15, zag ik in het infiltratiegebied van het Noord-Hollands duinreservaat tijdens een droge, heldere periode van een half uur zonneshijn, op een afstand van $\pm 10-15$ m een Tapuit met witte kop, keel en nek, behoudens zwarte oorstreek.

De vogel verkeerde aanvankelijk in gezelschap van 2 „normale” Tapuiten, een Graspieper en een Paapje, midden op de verharde Van Oldenborghweg; bij mijn verdere nadering fladderden deze laatsten langzamerhand weg, terwijl de excentrieke *Oenanthe*-soort alleen achterbleef, geen tekens van directe schuwheid vertoonde en de oevervegetatie van het dichtstbijzijnd infiltratiekanaal frequenteerde.

Na raadpleging van „The Handbook of British Birds” van Witherby c.s. en de Vogelgids rest mij slechts een vraagteken. Moeten wij denken aan inteelt, semi-albinisme of de Witkoptapuit (*Oenanthe leucopyga*) uit N.-Afrika, W.-Azië en Malta??

W. Sevinga.

Naschrift van de Redactie. Het kan niet anders zijn dan een partieel albinistische *Oenanthe oenanthe*, want alle echte witkoppige tapuiten hebben op zijn minst een zwarte rug. — (K. H. V.).

NIEUWE WAARNEMINGEN VAN DE BUIDELMEES (Remiz pendulinus) IN NATUURRESERVAAT „HET ZWARTE MEER-W”, KAMPEN, OVERIJSEL.

Zoals vermeld in Limosa 41: 29-30, werd op 21 november 1967 1 exemplaar van de Buidelmees in bovengenoemd reservaat gevangen door de heer G. H. E. Smallenbroek.

Op 31 juli 1968 werd aldaar door hem wederom een Buidelmees waargenomen en de volgende dag ving hij in een Japans mistnet een exemplaar (het zelfde?), dat geheel overeenkwam met het exemplaar in jeugdkleed, afgebeeld op plaat XX (gekleurde plaat), no. 7, in Heinroth, Bd. 1 en zwart-wit plaat 51, no. 10-12, volgroeid jeugdkleed. Er was geen enkel spoor van een oogvlek.

Vervolgens werd op 15 augustus 1968 door hem nog een tweede juv. exemplaar in een Japans mistnet bemachtigd. Hoewel het jeugdkleed van deze vogel veel overeenkomst vertoonde met dat van het voorgaande exemplaar, maakte het echter de indruk enigszins lichter van tint te zijn. Bovendien waren zowel de vleugel- als de staartpenen nog in een onvolgroeid stadium, zodat de vogel nauwelijks tot vliegen in staat was en waarschijnlijk eerst kort tevoren het nest had verlaten. Een in de directe omgeving van de vangplaats ingesteld onderzoek naar een eventueel nest leverde echter geen enkel resultaat op.

Beide vogels werden getoond aan Dr. ten Kate en ondergetekende. Het